

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Axel Ivan Pedersen: På baggrund af gårsdagens skarpe debat om den finansielle politik må det forekomme behageligt nu at skulle behandle et lovforslag, hvorom der er opnået et bredt forlig mellem de fire partier, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og socialdemokratiet. Dette forlig om lejeloven er blevet gjort muligt, fordi forhandlerne gik ind til arbejdet med det faste forsæt, at nu måtte dette problem, som det i mange år har været umuligt at løse, klares og klares således, at der kan blive det bredest muligt parlamentariske grundlag for den fremtidige boligpolitik, hvoraf lejeloven er en væsentlig bestanddel.

Denne lovs udformning er af afgørende betydning for den økonomiske udvikling i vort land og tillige for den økonomiske udvikling på byggeriets område. Hvis man vil spørge mig, om dette grundlag så er skabt herigennem, vil jeg kunne besvare spørgsmålet bekræftende. Det parlamentariske udvalg, der i henhold til aftalerne i forliget skal nedsættes, har gennem et omfattende kommissorium, der fremgår af betænkningen, fået gode muligheder for at lægge op til en politik på boligområdet, som kan medføre, at der bliver boliger til alle gennem et frit boligmarked, men også med den målsætning at skabe betingelser for nybyggeriet, der gør det muligt ikke alene at standse de bestandige stigninger i omkostningerne, men at få det til at gå den anden vej gennem foranstaltninger, som er angivet i de før omtalte retningslinjer, og gennem foranstaltninger af økonomisk karakter som f. eks. en boligfond, der vil indgå i overvejelserne, ligesom også nogle af de af det ærede medlem hr. Kai Moltke stillede ændringsforslag vil gøre det.

I øvrigt skal det bemærkes, at de undersøgelser, der er foretaget og bliver fore-

taget i øjeblikket af en række eksperter, vil danne et ikke uvæsentligt grundlag for dette parlamentariske udvalgs fremtidige arbejde. Der skulle således være det bedst tænkelige grundlag for sagligt forsvarlige løsninger, der tilgodeser de sociale hensyn, der nu engang må tilgodeses lige så vel på dette område som på andre.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at der også er enighed om, at boligudgiften stadig indregnes i pristallet, således at den faktiske stigning i boligudgiften kompenseres — det ærede medlem hr. Aksel Larsen kunne således have sparet sig bekymringerne under gårsdagens debat i så henseende.

Det konkrete i det indgåede forlig drejer sig foruden om nedsættelse af det her omtalte parlamentariske udvalg om 3 ændringer i forhold til lovforslaget. De 3 ændringsforslag går ud på, at loven får en gyldighedsperiode på 2 år i stedet for som foreslået 4 år, at huslejerådet, som nu institueres, får indstillingsret i stedet for besluttende myndighed, og at der gives tilladelse til genudlejningsforhøjelser efter de hidtil gældende regler, for så vidt det drejer sig om boliger, der har været lejet ud før 31. marts 1959.

Den tilladelse til 25 pct.s forhøjelse af 1939-lejen, som lovforslagets gennemførelse medfører i de områder, hvor huslejen hidtil stadig væk er bundet, betyder, at der af den aktuelle eller den gældende leje kan ske en procentuel forhøjelse på 10-12 pct., d. v. s. en forhøjelse på mellem 5 kr. og 20 kr. om måneden, gældende fra 1. juni i år — i nogle enkelte tilfælde måske en lille smule mere.

I denne forbindelse kan jeg oplyse, at 17 mands udvalget forleden havde besøg af en række deputationer, deriblandt en fra Vesterbro her i København, hvis ordfører på forespørgsel oplyste, at han kendte en baggårdslejlighed på Vesterbro på 26 m², for hvilken der blev betalt 64 kr. i månedlig husleje. Lejligheden bestod af 2 små værelser, et køkken, en lille entré og et wc, som